

Hugsjónin í skeiðnum:

Góð upplivilsí í hálsætið

Bæði elitu-venjingin og serliga venjingin hjá teimum yngru kundu verið bæði betri, stuttligari og meira mennandi enn hon er í dag, siga tveir danskir ítróttar-instrukturar, sum vóru í Føroyum á 19. sinni og hildu teirra 42. skeið her á landi

Teir báðir Max Rasmussen og Knud Aage Nielsen eru ikki nøgdir við ítróttarmentanina, sum vit kenna hana. Hon býtur óneyðugt sundur imillum «egnað» og «ikki-egnað» og skerjir teir samverumøguleikar, sum eru í ítróttinum, og so er hon eisini einstáttað, soleiðis at tekniskir, fysiskir, sosialir og taktiskir tættir ikki eru ein heild undir venjing; sostatt gerst eisini fíttíttsspælið (fyri nú at halda okkum til eina ítróttargrein) ikki so gott og so hugaligt sum móguligt.

Fótbóltsmentanin

Ítróttarverðin hevur sostatt sera óhepnar sosialar normar, og tað, sum verri er: soleiðis hevur tað altíð verið og øll halda við tað bara eigur at vera soleiðis uttan at nakar spyr «hvi?», hóast vit ikki høvdu góðtikið nakað líkandi aðrastaðni, har vit eru ella senda børn okkara.

Øll eru vit fongd

— Vit góðtaka, at t.d. venjarin fær noktað sín sosiala tørv og ítróttarlíga setning; at venjingin verður lögð til rættis uttan at luttakararnir verða eftirspurdir; at málið (tvey stig, meistaraheitið o.s.fr.) fær ræðið á luttakarunum, sigur Max og Knud Aage leggur afturat:

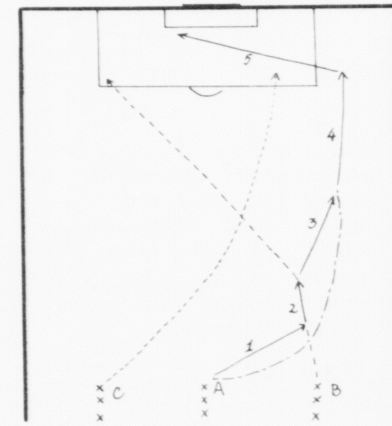
— Sum foreldur spyrja vit, um tey eru sett á liðið ella ikki; og tá dysturin er spældur; um tey vóru á velli frá byrjan ella um tey vóru á beinkinum; um tey gjørd nakað mál o.s.fr. Alt, sum vit ikki høvdu droymt at spurt um, um tey høvdu verið eina útfærð við skótunum ella skúlaflokkinum.

— Grundin til, at børn seta ein dyst í september í samband við ein dyst í maimánaða, er, at tað finnst vaksín, sum brúka eitt heilt kappingarár (og børnini) til at leggja tvey stig oman á tvey stig ella at iðra seg um, at tað ikki eydnaðist at fáa tvey stig at leggja oman á. Børn gera tað ikki av sínum eintingum, teirra tíðarkringur røkkur stytri enn so, tað er her og nú...

Traditióin

Tað seinna dømið kenna tey flestu, sum hava vant á besta liðnum í sínum felag, antin tað so er 1. lið ella unglíngalið ella dreingjalið. Vit hava triggjar røðir (A, B og C) við t.d. trimum leikarum í hvørjari; A, B og C eru í parti. Nú fara vit í gongd við venjingina.

Er hetta gott ella vánaligt. Vánaligt, siga teir báðir, Max og Knud Aage. Hvi? — Ti leikararnir slættis ikki læra at uppfata, hvat gongur fyri seg rundan um teir: teir vita jú, hvaðani bóltur kemur;

Fremsti A-leikarin skjýtur bóltin frameftir (1), har fremsti B-leikari kemur til bóltin. Sjálfur fer A aftur um B. Imæðan rekur B bóltin fyri sær frameftir (2). Tá A er komin nóg langt, so avleverar B til A (3), sum so rekur bóltin oman ímóti horninum (4). B, sum alla tíðina hevur verið uppá samanspælinum, rennur nú burturfrá (fyri ímóti vinstra horni) fyri at viljeiða «verjunas»; samstundis rennur fremsti C-leikari tvørturum kósina hjá B og stingur seg upp í brotsteiginum og fær bóltin frá A (5) og roynir at skora. Tá C hevur skotið uppá mál eru næstu A, B og C-leikararnir klárir at fara avstað á sama hátt.

So hvørt sum leikararnir royna seg, ger venjarin viðmerkingar til avrikini: hann sigur leikarunum um teir renna, sum teir eiga, um teir sparka og reka bóltin nóg væl, um teir duga at fáa tamarhald á honum ella ikki. Hetta kann hann gera meðan teir royna seg ella hann stæðgar iðkanini og so vísir (á) mistøk, rættar tey munnliga og leggur lag á av nýggjum.

ur; teir hava fingið at vita, hvat teir skulu gera við hann nær og hvar; teir vita, hvaðar viðleikararnir skulu renna — nær teir

gera tað og hvussu teir skulu gera tað; og eingir mótleikarar eru at hugsa um.

Framhald á síðu 17

Max Rasmussen, 43 ár: Læraralærdur við ársskeiðum á Danmarks Højskole for Legemsøvelser. Hevur fyrr arbeitt í barnaskúlanum, men undirvísir nú á lærarskúlanum í Kolding umframt nakrar tímar á einum pedagogiskúla. Hevur verið venjara-instruktørur hjá Dansk Boldspil Union (DBU) síðani 1967.

Limur í útbúgvingarnevndini hjá DBU 1970-1986 og formaður har í mong ár. Hevur sostatt staðið fyri broyttingunum í ítróttarútbúgvingini innan DBU.

Hevur spælt 1. liðsfótbólt í Herning, AB og Vejle. Hevur leikt 10 landsdystir fyri Danmark, men ongan á heimavelli. Leikti seks landsdystir undir olympisku leikunum í 1972.

Knud Aage Nielsen, 58 ár: Læraralærdur við ársskeiðum frá Danmarks Lærerhøjskole for Legemsøvelser. Ársskeið í pedagogikki og psykologi. Starvast á lærarskúlanum í Kolding sum «studio-lektør», t.v.s. er tann av ítróttarlærarunum, sum hevur skyldu til at fylgja við í og kunna felagar sínar á skúlanum, hvat hendir innan teirra fakoki; undirvísir í ítrótti og pedagogikki. Hevur í 10 ár undirvíst ítróttarpedagogikk í Odense Universitets-center.

Hevur verið instruktørur innan DBU síðani 1969 og undirvíst á øllum stöðum; er í dag elsti virkandi DBU-instruktørur. Fak-konsulentur innan DBU, t.v.s. samskipari av øllum ítróttarútbúgvingum.

Hevur leikt fótbólt á 1. liði hjá B 1909 ár Odense.